

4. Въ именá та що значатъ нѣкое достóинство. Н. п. Цáрь, Боевóда, Архiепископъ, Кнáзь, Принцпсъ.

5. Въ именá та що то значатъ нѣкол на́шка. Граммáтика, Фiлософiя, Богослóбiя, Географiя.

6. Въ прилагáтелни те именá, що то се произвóдатъ óтъ собствени те, илi óтъ óниá що значатъ достóинство. Ви́енскiй, Бава́рiйскiй О.в.онъ, Росси́йское вóинство. А́лекса́ндровъ сiнъ, Архiепископскiй сiнъ. И въ дрóги нѣкон са́чан, който се на́чѣкатъ óтъ навыкновѣнiе. За дрóги те вѣквы.

„И-се написѣва сѣкаде óтъ крайнáт на-рѣчiи те предъ согáсна вѣквы, а въ срдѣз, сѣкогашъ междѣ двѣ согáсны, и на край, дѣкато не сѣ пишѣ ѡ. Н. п. и́грамъ, и́глá, б́динъ, творiти, вíхъ, жѣнски, мíшки. Извáждатсе нѣкон рѣчи що се пишатъ илi сѣ i, за разлiчiе рѣчи óтъ рѣчи. Н. п. мiръ и мiръ. Вiно и вiно́. Илi чѣжестрáнны, iдо́лъ, iрмóсѣ, iндiкѣ, iкосѣ, вiсокóсѣ, Нiа́з, лiтѣргiа, и дрóги такiва. И сосѣ ѡ, мiро, крiстáлъ, iпостáсь, и дрóги. И въ предлóгатъ при, претвáрасѣ въ i, когá то стои предъ нѣкон самогáсны вѣквы. Като н. п. прiемаю, прiидiте, прiобрѣтóхъ, прiа́хъ, и проч.